

[Forsvarsministeren.]

gælder ikke mindst, hvad Grænsesikringen angaar; man anfører, at der er dog tusind Mand med tre Aars Uddannelse til Raadighed Aaret rundt i Sønderjylland. Vi behøver ikke at diskutere, at det er mere, end Regeringsforslaget indeholder, men saa meget mere, at disse tusind Mand Aaret rundt i Sønderjylland skulde kunne betyde en afgørende Sikring af Grænsen eller Sikring af det, man siger: Mobiliseringen i Jylland — nej, saa meget betyder det sandelig ikke. Sagen er ikke klart dermed. Man byder noget mere, men en Sikring af Grænsen eller af Jylland, fordi der ligger tusind Mand i Sønderjylland, lidt mere, end Regeringsforslaget inderholder — nej, det vil man ikke med Rette kunne paastaa dermed er tilvejebragt. Man tilføjer dér nogle Grænse-spærringer, men som allerede det ærede Medlem Hr. Rager gjorde opmærksom paa i Gaar: Hvad mener man med disse Grænse-spærringer? Hvad er det for noget? Jeg spørger i denne Forbindelse slet ikke om, hvad det vil koste, jeg spørger kun om det rent tekniske: Hvad er det for noget? Der er ikke Tale om en virkelig Grænsebefæstning, og man maa ogsaa være klar over, at for at en saadan skal kunne sikre, skal der en meget betydelig Flaadestyrke til, nemlig for at forhindre, at man ad Søvejen omgaar disse Stillinger, og en saadan Flaadestyrke vil jeg vove at paastaa indeholder det konservative Forslag paa ingen Maade. At det i saa Henseende betyder mere, end Regeringsforslaget betyder, det behøver vi ikke at diskutere om, men de Konservative kan ikke med nogen som helst saglig Ret svinge sig op til at hævde, at deres Forslag betyder en Sikring af Hovedstaden og en Sikring af Grænsen og af Jylland. Man taler i saa stærke Ord paa denne Linie, at man uvilkaarlig giver Befolkningen Indtryk af, at hvis man gennemførte det konservative Forslag, var alt i Orden. Det er ikke rigtigt, saaledes som jeg har paavist her.

Jeg fortsætter med at omtale de seks Regimenter, de Konservative stiller Forslag om i Jylland-Fyn — det er to Regimenter mere, end Regeringen foreslaar, eet Regiment mere, end Venstre foreslaar. Jeg antager ikke, Det konservative Parti er uvidende om, hvad man fra det, man kalder den ansvarlige Sagkundskab, mener om dette Forslag. Vi ved jo, at der fra den Side er krævet 15 Regimenter i alt og 9 i Jylland. Det konservative Parti har været meget ivrigt for, at Generalkommandoen, det, man kalder den ansvarlige Sag-

kundskab, skulde udtale sig om Regeringsforslagets militære Værdi, og det er jo ogsaa aftrykt i Betænkningen, at Generalkommandoen har erklæret, at Regeringsforslaget er utilstrækkeligt. Det konservative Parti lægger altsaa megen Vægt paa, hvad Generalkommandoen mener om de forskellige Forslag. Jeg spørger da det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, om det ærede Medlem som Ordfører for de Konservative er villig til at indhente Generalkommandoens Erklæring om, hvad Generalkommandoen mener om 6 Regimenter til Løsning af Opgaverne i Jylland, og meddele Offentligheden denne Erklæring (*Christmas Møller*: Det har Generalkommandoen svaret paa!). Jeg har ikke set noget offentligt meddelt om dette. (*Christmas Møller*: Nej, men i Udvalget, min Herre!). Ja, men jeg refererer ikke Udvalgets Forhandlinger. (*Christmas Møller*: Det plejer I ellers at gøre!). Det er virkelig kedeligt, at jeg med dette ganske uskyldige saglige Spørgsmaal irriterer den konservative Parti-formand i den Grad, at han bliver forstyrret i sin Avislæsning. Jeg henstiller, at det ærede Medlem søger at falde til Ro igen, saa kan vi jo høre, hvad den konservative Partiordfører mener om at indhente en Erklæring om, hvad Generalkommandoen, den ansvarlige Sagkundskab, mener om de 6 Regimenters Tilstrækkelighed til Løsning af Opgaverne i Jylland.

Man har fra forskellig Side talt om de frivillige Korps. Jeg finder ikke Anledning til at gentage, hvad jeg sagde ved Første Behandling. Enhver kender vort Standpunkt og har kendt det i mange Aar, og der er ikke noget som helst Grundlag for fra den Side, der interesserer sig for disse Korps, at tale om, at Regeringspartierne her begaar et uhørt Overgreb. Her staar to forskellige Opfattelser af, hvad der er rimeligt og naturligt, over for hinanden, og ingen kan for tænke os i, at vi gennemfører vor principielle Opfattelse nu, da det er muligt. Der er ikke nogen som helst Berettigelse for de paa-gældende til at tale om Overgreb. De paa-gældende i denne Sag som i andre Sager maa selvfølgelig rette sig efter den Lovgivning, der gennemføres, og som efter min Mening i dette Tilfælde er fuldkommen sagligt og forsvarligt begrundet fra vor Side med Argumenter, som er fremført tilstrækkeligt ofte til, at jeg kan undlade at gentage dem her.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft omtalte Udgiftsspørgsmaalet. Man har sammenlignet forskellige Lande og har navnlig draget Sammenligning med Norge, hvor